

ازاتم تابی نمایت

دانشگاه

دکتر مسعود علی محمدی،

گفت و گو و تدوین:

بررسی شهادات مظلومی

به روایت منصوره کرمی همسر شهید

لاروق

از اتم تا پی نهایت

- **نویسنده:** رگس سادات مظلومی و پرستاران: سید محمد بصام
 - **مترجم:** علی‌حسین رحمانی **صفحه‌آر:** محمد صادق صالحی
 - **ناشر:** دانشگاه زبان و ادب فارسی **نوبت چاپ:** اول، ۱۴۰۳
 - **شماره:** ۱۷۰۰۰ **قیمت:** ۱۸۰۰۰ تومان
 - **شماره:** ۱۷۰۰۰ **قیمت:** ۱۸۰۰۰ تومان
 - **شماره:** ۱۷۰۰۰ **قیمت:** ۱۸۰۰۰ تومان

دفتر نشر معارف قم، خیابان شهدا، کوچه ۱۰، آشنازه، تلفن و نامبر: ۰۳۷۷۴۰۰۲۵-۰۳۷۷۴۰۰۲۵
مدیریت پخش (مرکزی) قم، شرکت پاتوق کتاب، تلفن: ۰۳۰۷۷-۰۳۰۷۷

www.NashreMaaref.ir | E-mail: info@nashremaaref.ir

NashreMaaref_Official

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

پنام خدا

در آنست ایهای ترده مین سالار شهادت دلت مسعود علیه السلام خبر چاپ
کتاب ایات برای نزدیکی رشادت آور بود.

امدلاً وقتی باع عمق در طات است دست همها باشی خواهد.

ماست تمام نیشل نمود را استعلق پی عشقی من را نه
یادم می آکید که مدتی قبل از خادمه شهادت مسعود، روزی به من گفت

که من خوبیه، بایا هم دلایلیم که امیر قرازوی از این دنیا بر ویم، بایا هم این دنیا
را ترک کشیم و بی من دانشمندی و تابدم و طاقتی را اینظر بر هم خورد.
کرسی پا نهایت از این روزه بیانم.

با این حال خدار است نیستمال زست نیشل آمریک با سعیم
را بی من داد.

و امروز فندک پی داد گارا ز نیشل شاه می کنم غریب را در کتاب و ملک
اسید و دام در عیان دستی بدرکن رهم نیشل جا درینه داشته باشیم.

لازم می داشم از نیشل کتاب لشکار غافل نیشل مظلوم مدر را ن و
شتر عالم ایشان باز حقی و اشرافی و علیم و مذکون است این کتاب را
رشته تحریر و در آورده ام.

نه از خانه هنر و رسانه پیغامرت و شیوه ادب که نزدیکه ساز تهیه و چاپ
این اثر را بزرگداشت همچنین نیشل مسماهه سیاستگذاریم.

منصوره میرزا
۱۴۰۳

مسعود

مقدمه

در روزهای مصادف با دوازدهمین سالگرد شهادت دکتر مسعود علیمحمدی، از طرف «حاله هنر و رسانه پیشرفت» که متمرکز بر روایت پیشرفت‌های کشور عزیزمان هستند، قدر خدمت خانم دکتر کرمی برسم: تجربه و علاقه‌ام برای نشستن پای صحبت نداشتم بود، ولی این بار تپش قلب داشتم؛ دیدن همسر دانشمند شهید، آن‌هم در منزل شخصی‌شان، برایم ویژه بود. از شهید مدد گرفتم و با تردید، زنگ در رازدم. خانم کرمی با روی باز و خنده‌ای بر لب که بعدها دیدم یار همیشگی چهره‌اش است، چنان گرم استقبال کرد که یادم رفت اولین بار است نشسته‌ام روی مبل خانه و مشغول شنیدن صحبت‌ها هستم. خانم کرمی تابلوفرش بزرگ روبه‌رویش که منقش به چهره دکتر بود را نگاه می‌کرد و چنان اسم مسعود را از عمق جان می‌گفت که مطمئن شدم این کار به یاری خود شهید به نتیجه خوبی خواهد رسید. قراردارها را گذاشتیم و جلسات گفت و گو را شروع کردیم. به گفته همسر شهید بارها افرادی برای مصاحبه آمده بودند، ولی پای کار نماندند. دلم گرفت از این همه کم کاری. تمام فضای مجازی را نکاشه کرده بودم؛ به جز

چند مصاحبہ با همسر شهید و چند خبر، چیزی دستگیرم نشده بود. قول دادم که ما عزیزان را جزم کرده‌ایم تا از شهید سعید و همسرش بنویسیم برای این که همگان، زمانه و زندگی‌شان را بدانند و بخوانند و بشناسند.

برای ما مهم بود بدانیم ویژگی‌های اخلاقی همسر شهید چه بوده، چطور در زندگی رشد کرده، و چه عقبه‌ای داشته که توانسته است نه تنها پابه‌پای دکتر زندگی مشترکشان را بنا کند، بلکه تشویق‌کننده باشد و با حمایت و همراهی اش، از مسعود علیمحمدی دانشجوی کارشناسی فیزیک دانشگاه شیراز، شهید دانشمند دکتر مسعود علیمحمدی بسازد.

بیش از شش ماه جمعه‌ها صبح، روزم را به نام دکتر علیمحمدی شروع می‌کردم و مهیا شدم بایی خاطرات خاتم منصوريه کرمی. به قدری شیرین و بادقت صحبت می‌نمودم. پسچه جمعه جایش را به ظهر می‌داد و من هر لحظه مشتاق‌تر از قبل، سراسر پوشیدم. در جلساتی که از شهادت آقای دکتر شنیدم بعض و اشک خاتم کنول تا هفتة بعد جلوی چشم‌مانم بود. روزی که نامه‌های دست‌نوشته آقای دکتر و مادر عکس‌ها و کیفی که به خاطر ساقمه‌ها سوراخ سوراخ شده بود را پیش رویم دیدم طاقتمن طاق شد. اشک نه امان گفت و گو می‌داد و نه بنای تمام شدن داشت.

از تولد شروع کردیم و از فعالیت‌های انقلابی و ازدواجش با دکتر شنیدیم. همراه چالش‌ها و لذت‌های زندگی مشترکش با کسی شدیم که سراسر وجود و فکرش رشد علمی و خدمت به مردمش بود. از ایمان و الهام ثمره‌های زندگی‌شان - حرف زدیم و پدری کردن و مادری کردنشان برای بچه‌ها را شناختیم.

بعد از شش ماه و بیش از پنجاه ساعت گفت و گو و پیاده‌سازی و رفع ابهامات و گفت و گوهای تکمیلی، مسئول «خانه هنر و رسانه پیشرفت»

جناب آقای پژمان عرب قرار کردند کتاب به قلم من ناتوان نوشته شود؛
کفه شوق و نگرانی ام بر هم سنگینی نمی کرد. به خود شهید متولی شدم و
بای بسم الله را نوشتم. حالا شب بیداری های من بود و بین الطلوعین هایی
که در سکوت خانه و شهر، مرا با خاطرات زندگی مشترک شهید همراه
می کرد. مرا غصه دار سختی های خانواده بعد از شهادت دکتر می کرد.
روزها خاطرات را در ذهنم مرور می کردم و شب ها پای نوشه ها تا صبح
می ماندم. گاه اشک می ریختم و گاه از نامردی روزگار و کم لطف برخی،
دندان بر هم می ساییدم. حدود شش ماه بعد، کتاب را خدمت خانم دکتر
منصوره کرمی دادیم تا مطالعه کنند و اصلاحات لازم را تذکر دهند. باز هم با
لطف بی نهایتشان مرا شمشنده کردند و در چند جلسه، اصلاحات کتاب
و جایه جایی ها و حذفیات اضافه کردن خاطرات از قلم افتاده انجام شد.
همچنین از جناب آقای دکتر جیمز بدرافکن و همکارانشان در «مرکز
مطالعات راهبردی فرهنگی ژرفای» که حامی یین پیوهند کمال تشکر و
قدرتانی را داریم.

امیدوارم این بضاعت مُزجاتِ ما برای تقدیر و گرامی داشتن دانشمند
شهید دکتر مسعود علیمحمدی و همسر گران قدرش خانم دکتر منصوره
کرمی مورد قبول حضرت حق قرار گیرد.

نرگس سادات مظلومی

خانه هنر و رسانه پیشرفت